

Chleba

Hodnota malého kousku chleba, co se vejde do prohlubně dlaně je to trocha života, na nějž se upínám lačným pohledem.

Pojídám ho drobeček po drobečku, aby vydržel do nejdéle. Zavírám přitom oči jako novorozeně, abych si ho vychutnala, abych se nechala prostoupit jeho chutí.

Pokud nebudu dávat pozor, mohou mi ho sebrat, zmocnit se mého života, prostě jenom tak, bez varování každý pouze pro sebe. A abych přežila, jsem připravena dlouhé dny hladovět.

Člověk musí být ve střehu, aby zahlédl nějaké slupky, které vypadnou z popelnice. Je to jako sbírat kapky rosy zachycené v prohlubni lastury.

Hlad vyvolává závratě, vidím nejrůznější přeludy a před očima se mi míhají hvězdy. Ze všech sil se snažím potlačit představy hotových jídel, kuchyně, potravin a uchlácholit svoji zjitřenou představivost. Každý den je bitvou, v níž musím proti tomuhle nepříteli zvítězit.

Přesto nepociťuji závist k nikomu, kdo nezažil hlad, protože takový člověk ani nepoznal radost z toho dostat kousíček chleba.